

EILC beszámoló Rovaniemi 2009 augusztus

Név: Honffy Dániel Győző
Küldő intézmény: Budapesti Műszaki Főiskola Kandó Kálmán Villamosmérnöki Kar
EILC kurzus helye (ország, város): Finnország, Rovaniemi
EILC kurzust szervező intézmény: Lapin Yliopisto (University of Lapland)
Kurzus időpontja: 2009. 09. 03-28.
E-mail cím (nem kötelező megadni): honffy.daniel@freemail.hu

Város

Rovaniemi a Föld egyik legnagyobb kiterjedésű városa, igaz a város területének nagy részét erdő fedi. A város a sarkkörön, két folyó, a Kemijoki és az Ounasjoki találkozásánál fekszik. A város óriási zöldterületekkel rendelkezik, így a városban nem ritka jelenség a mókus és a nyúl, mesélték, hogy rénszarvast is láttak a városban, nekem nem volt ilyen szerencsém. A távolságok nagyok, a házak távol fekszenek egymástól, és a legfőbb közlekedési eszköz a kerékpár, emiatt minimális az autóforgalom. Augusztus első hetében a nap ugyan lenyugszik, de egész éjjel csak enyhe szürkület van, sajnos ez az állapot gyorsan változik.

Utazás

Finnországba legegyszerűbben repülővel lehet eljutni, vasúti összeköttetése – földrajzi adottságainak köszönhetően - csak Oroszországgal van. Én a Budapest-Helsinki útvonal megtételéhez a Lufthansát választottam müncheni átszállással. A retúr repülőjegy 65.200 Ft-ba került június közepén megvásárolva. (Az egyirányú repülőjegy jóval 100.000 Ft fölött lett volna.) Ennek hátránya az, hogy Münchenben nagyon kevés idő van átszállásra, így iparkodni kell. Egyéb lehetőségek: közvetlen járatot csak a Malév és a Finnair biztosít, érdekessége az, hogy egymás járataira is adnak el jegyet, de minden esetben olcsóbb a Malévnál megvenni. Visszafelé mind a két gép a délelőtti órákban indul, tehát ha valaki nem Helsinkiben tölti az Erasmus félét, egy nappal korábban oda kell utaznia. A retúrjegy 80-90.000 Ft körül lett volna. Átszállásos lehetőségek: A már korábban említett Lufthansa biztosít átszállásos kapcsolatot müncheni vagy frankfurti átszállással. Ezen kívül lehet utazni Austrian Airlines-szal, bécsi átszállással, de ez a cég jóval kevesebb lehetőséget kínál, hosszú várakozási idővel. Továbbá „kis” (100 fős vagy kisebb) repülőket járat, ha valaki ezt nem szereti, annak ez hátrány. Érdekesség, hogy a Bécs-Helsinki retúrjegy többbe került volna, mint a Budapest-Bécs-Helsinki retúr. Lehetőség van még CSA-val utazni prágai átszállással, de mire megkaptam az EILC visszaigazolást, nagyon felmentek a jegyárak. Megfontolandó az AirBaltic nevű légitársasággal történő utazás, amellyel ugyan csak Bécsből lehet rigai átszállással Finnországba eljutni, de elfogadható áron kínál egyirányú repülőjegyet, és nem csak Helsinkibe, hanem Kuopijóba, Ouluba, Turkuba és Tamperébe is. Természetesen Riga és a finn városok között kis gép jár. Én csak azért nem velük utaztam, mert aznap, amikor utaznom kellett volna, nem volt járatuk Bécs és Oulu között. A legtöbb légitársaságnál a feladott poggyász súlyhatára 20 kg, ez a Malévnál 23 kg. Felette elvileg díjat kell fizetni, nekem 20 helyett 24 kg volt a bőröndöm, de csak annyit mondtak, hogy legközelebb 20 kg legyen.

Helsinkiből két lehetőség van Rovaniemibe eljutni, vagy a vonatot vagy a repülőt választjuk. Utóbbi nagyon drága, de volt, akinek sikerült olcsó jegyet kifognia. Ha valaki a Budapest-Helsinki távot is Finnair-rel teszi meg, akkor a jegyet egyben is megveheti. Nekem az augusztusi Budapest-Helsinki-Rovaniemi, illetve a decemberi Kuopio-Helsinki-Budapest jegy egyben megvéve 165.000 Ft-ba került volna. Vonat esetében célszerű éjszakai vonatot választani, főleg azért, mert nappalit úgyszemint lehet elérni, mert mire az ember Finnországba ér (Finnországon a kijevei időt használják), addigra csak éjszakai lehetőség marad. A teljes árú menetjegy 80€ körül van (az ár vonatonként változik), lehet kérni a kinti koordinátortól igazolást, amivel (meg 6 €-val és egy fényképpel) 50%-os kedvezményre leszel jogosultak, bár nekem nem küldtek, szerintem az volt a probléma, hogy diákigazolványt írtam a levélben, amiben kértem, nem pedig igazolást. Én 71€-ért vettem InterRail jegyet, amellyel 3 napig használhatom a finn vasutat, bizonyos vonatokra kell csak helyjegyet venni. Én ezzel oldottam meg az utazást Rovaniemi és Kuopio között is. Arra kell vigyázni, hogy csak egy hónapon belül használható, én e miatt az eredetileg tervezettnél egy nappal később utaztam Finnországba, mert Kuopióban nem volt augusztusban szállásom. Azt tudni kell, hogy az este 19 óra után induló közvetlen éjszakai vonat esetében csak az érkezés napját kell elhasználni, de (!) ez nem vehető igénybe, ha az érvényesség első napját akarom elhasználni. E miatt kellett vennem egy jegyet Tamperéig (Tamperében volt éjféltkor a vonat), de a kalauz elfogadta az InterRail jegyet, a másikkal nem foglalkozott, de lehet, hogy csak nem vette észre az érvényesség kezdetét. Sajnos csak két napot használtam ki a háromból, de így is megérte. Éjszakai vonat esetében érdemes kihasználni a hálókocsi által nyújtott előnyöket. Az én vonatomon volt három személyes kabin, amelyre a helyjegy 12,5€-ba került, kétszemélyes fülkében 23€ lett volna. A másik éjszakai vonaton modernebb, emeletes hálókocsik vannak, csak kétszemélyes fülkékkel, ott a legolcsóbb helyjegy 27€. A finn vasútról általában: Finnországban az Oroszországban is használt „széles nyomtávot” használják, ennek köszönhetően – szerintem – a vasúti kocsik valamivel szélesebbek. A vonatok tiszták, kényelmesebbek és pontosak. Az éjszakai vonaton fehér párnával, lepedővel és paplannal rendelkező fekhely várt rám, a fülke rendelkezett mosdóval is. A fülkeajtó becsukás után kívülről nem nyitható, ha valakinek ki kell mennie a fülkéből, akkor magával visz egy lyukkártyát, amit az ajtón lévő résbe téve, az ajtó nyitható lesz. Csomagoknak, sajnos, igen kevés hely van, az én nagybőröndöm nem fért be az ágy alá, így mellette helyeztem el. Minimális méretű felső csomagtartó is van. Szerencsémre csak ketten voltunk a fülkében, így nem volt probléma a csomagok elhelyezése. A vonat percre pontosan közlekedett. A nappali vonaton, amivel Rovaniemiből utaztam Kuopióba augusztus végén kényelmes, dönthető támlájú (!) ülések voltak, igen nagy lábtérrel, és kis az ülés karfájára szerelhető asztalkával. Ez a vonat Kuopióba kb. 4 perc késéssel érkezett. A szerelvények nem voltak újak, kívülről nem is néznek ki túl jól, de belül minden rendben volt. Hozzáteszem, hogy ez a legolcsóbb „Express train” volt, drágább InterCityvel és Pendolinóval még nem utaztam.

A vasútállomástól a szálláshelyre taxival érdemes menni, melyért én 14€-t fizettem, most már tudom, érdemes lett volna várni egy kicsit a taxiknál, mert jöttek mások is azzal a vonattal a tanfolyamra, és akkor lehetett volna osztozni a díjon. A szálláshelyen az előre megbeszélte időpontban várt az egyik tutorom.

Tájékoztató

A kinti koordinátortól minden lehetséges információt megkaptunk, megmondta mely napokon érdemes érkezni, hogyan kell a szállásfoglalást intézni, szöveg, hogy a lakásokban a bútoron kívül nincsen semmi, stb. Kiutazás előtt megkaptuk a részletes első heti programot, illetve címszavakban, hogy milyen programok várhatóak még.

A kurzus kezdetén megkaptuk a programot a teljes hónapra, az összes szükséges információt meg az adott program előtti napokban.

Szállás

Diákok szállásolásával egyetlen egy cég foglalkozik Rovaniemiben, a DAS. A kinti koordinátor időben, részletesen leírta, hogy hogyan kell jelentkezni. Én nem vártam vele, amint megtudtam, hogyan kell, azonnal intéztem. 250€ kauciót kellett fizetni, illetve az ajánlatban 178,5€ volt a szállás, még a bérleti szerződésben is ez szerepelt, de a számlán már volt +50€ ügyintézési költség, mivel csak egy hónapig maradtam, és ez nekik így túl sok papírmunkát okozott. Semmi bajom nem lett volna, ha ezt már az ajánlatban megadják. Négy lány kivételével mindenki a Kuntotie utcában

kapott szállást, úgyhogy a másik két szálláshely hiába volt közelebb a városközponthoz vagy az egyetemhez, mi jártunk jobban. Ha szóltam, hogy valami elromlott a lakásban, még aznap

kijavították, egy kivétellel, a házban lévő szárítoszobában elromlott a szárító (ez a szobában keringetné a meleg levegőt), ezzel nem kezdtek semmit sem ott tartózkodásom alatt, úgyhogy, mivel egy napig száradtak a ruhák, volt ám rendesen zsúfoltság. Érdeemes felkészülni arra, hogy a konyhában, illetve a szobában a bútoron kívül semmi sincs. Én tányért és evőeszközt, törülközőt, ágyneműhuzatot, lepedőt, hálósákokat, illetve egy felfújható kispárnát vittem magammal (utóbbiról kiderült, hogy nem éppen a legkényelmesebb, de egy hónapot kibírtam vele. Lakótársammal közösen vettünk fazekat és serpenyőt, amit a kurzus leteltével én vittem magammal, mivel ő csak januárban jön

vissza Erasmusra, addig hazament Madridba. Egy hét után megtudtuk, hogy miért teljesen üresek a lakások: ha valaki otthagyt valamit, azt összeszedik, és berakják egy helységbe, ahonnan ingyen ki lehet hozni, amire szüksége van az embernek, csak az volt a probléma, hogy akinél volt a helység kulcsa, az éppen kórházban, volt, így kénytelenek voltunk az első héten mindent megvenni. A szállással egyébként meg voltam elégedve, azt leszámítva, hogy a matracom nem éppen a legjobb állapotban volt, de lepedővel letakarva nem látszott.

Oktatás

A 32 fős csoportot kettéosztották, lehetőleg úgy, hogy a legkevesebb azonos anyanyelvű legyen egy csoportban, így felváltva voltunk a tanteremben és a nyelvi laborban. Ritta Kontio és Hannu Paloniemi (két minket oktató tanár) által kifejezetten erre a kurzusra írt könyvét használtuk. A könyv tizenegy fejezetet tartalmaz, melyekből a tizedikig jutottunk. Én Hannu csoportjába kerültem, nekem egy nap volt csak amin Riikka Niukkala tartotta az órát, de a másik csoportnak három tanára is volt: Riika, Riitta és Hannu is.

Kiutazás előtt írták, hogy mindenki szerezzen be magának szótárt, de Magyarországon finn szótárból csak diák- és nagyszótár kapható, aminek komoly súlya is van, és jóval drágább mint a kicsi. Először a Prismában próbáltam szótárt venni, de ott nem kaptam, végül a város központjában található bevásárlóközpontban sikerült találnom 17€-ért finn-magyar-finn zsebszótárt. A kurzus közepe tájékán rájöttem, hogy jobb lett volna finn-angol-finn szótárt venni, mivel, ha fordítani kellett, akkor úgyis angolra kellett fordítani, de akkor már nem akartam még egy szótárt venni.

Az órák általában 9-11-ig és 12-14-ig tartottak, de néha volt eltérés.

A vizsgán mindenki átment, sőt elég sok négyes, ötös született, úgyhogy a csoport jól teljesített.

A finn nyelv bár elvileg rokon nyelv, jelentős eltéréseket tartalmaz a magyar nyelvhez képest. A szavak között csak egy pár nagyon régi szóban fedezhető fel valamilyen hasonlóság, a nyelvtanban már több található, de ott is van rendesen eltérés is.

Programok

Rengeteg programot szerveztek nekünk, úgyhogy egy hétvége kivételével mindig volt szervezett program, csak időben meg kellett jelenni. ☺ Voltak hétköznap délutáni programok az órák után. Úgyhogy játszottunk Pesäpallot, ami a finn baseball, azt, hogy mennyiben hasonlít a baseballhoz nem tudom megmondani, mert a baseball szabályait nem ismerem. Volt három filmvetítés, ahol finn filmeket néztünk, természetesen angol felirattal. Volt egy alkalom, amikor egy Rovaniemiben élő amerikai tartott nekünk előadást, hogy milyenek a finnek, és hogy kell velük viselkedni, ő hogyan tudott beilleszkedni, stb. Részt vettünk egy a tutorok által szervezett főzőtanfolyamon, ahol két fős csoportokba voltunk osztva, és minden csoport elkészített egy-egy finn ételt, majd az egészből egy komplett vacsora lett, és megvacsoráztunk. Részt vettünk egy szauna oktatáson, ahol megtudtuk, hogy kell viselkedni egy finn szaunában. Párszor volt a tutorok vezetésével délutáni nyelgyakorlás, ahol különböző feladatokkal, játékokkal gyakoroltuk a finnt. Részt vettünk táncoktatáson, amin elvileg finn táncokat tanultunk, bár tudtommal például a bécsi keringő nem finn eredetű. ☺ Illetve voltak hétvégi programok is. Egyik pénteken ízelítőt kaptunk a finn könnyűzenéből, majd

meglátogattuk az Arktikumot, ami egy, a sarkkörrel és élővilágával foglalkozó múzeum. Egyszer pedig túráztunk egyet a közeli erdőben, majd egy tábortűz mellett virslit sütöttünk.

Volt két kirándulás is, amelyért fizetni kellett 50€-t, emiatt nem volt kötelező, de természetesen mindenki részt vett rajta. Az egyik egy egynapos kirándulás volt a Rovaniemittől 70 km-re lévő Rauna állatkertbe, ahol pár kivételtől eltekintve Finnország illetve a sarkkör élővilágával ismerkedtünk meg, majd meglátogattunk egy borászatot, ahol megtudtuk, hogy készül különböző bogókból bor.

A másik kirándulás egy három napos kirándulás volt Inariba, ahol farkasordító hideg várt ránk. (Pont azon a hétvégén volt hidegebb az időjárás, amikor északra utaztunk.) Inariba menet meglátogattuk a Mikulást, majd megálltunk egy aranybányában, ahol aranyat mostunk, és a csoport nagy része talált is valamennyit. Inariban deszkára szegelt lazacot sütöttünk, meg természetesen mindenki azt, amit akart. Utána volt szaunázási lehetőség, majd fürdés a tóban. Másnap reggeli után jártunk

egyet a környező erdőben, ahol mindenféle mászóknál haladva lehet előre jutni, egyik srác sajnos el is törte a lábát. (Vigyázzatok, ha Inariban vagytok, mert a legközelebbi kórház Rovaniemiben van, 380km-re! Az már tényleg a világ vége! ☺) Utána a Saami múzeumban láttunk a saami kultúráról előadást, majd választanunk kellett, hogy a múzeumot nézzük-e meg, vagy túrázunk egyet, egy az erdő közepén lévő fatemplomhoz. Vacsora után ismét lehetett szaunázni, majd fürödni a tóban. A stégen lévő hőmérő 8°C-ot mutatott, nem sikerült rájönnünk, hogy az a víz vagy a levegő hőmérséklete volt-e, de a levegőre tippeltünk. (Igen, augusztus volt.) Harmadik napon meglátogattunk egy rénszarvasfarmot, ahol lehetőségünk volt rénszarvast simogatni és etetni, majd kipróbáltuk a lasszóval történő „rénszarvasfogást”, továbbá hallgattunk egy kis joikit egy régi finn épületben, a kotában. Visszafelé megálltunk a környék legmagasabb hegyén, a hegy nem túl magas, de tetején nincsenek fák, így nagyon jó kilátás nyílik a környékre. Onnan Unariba utaztunk, ahol megvacsoráztunk egy kecskefarmon.

Búcsúestünket a Kemijoki partján töltöttük, ahol természetesen lehetőség volt szaunázásra, de elég kevesen éltek már vele, inkább bent a házban illetve a tábortűz körül gyűltek össze az emberek. A záró buliról hajnali négykor hazaérve úgy döntöttünk egy páran, hogy megnézzünk a napfelkeltét a hegytetőről.

Időjárás

Első Rovaniemiben töltött napom végén nagyon furcsa volt 23:30-kor napsütésben kelni át a folyó felett, ilyenkor a nap ugyan lenyugszik éjszakára, de csak enyhe szürkület van. (Már csak e miatt is megérte EILC-re menni.) Természetesen ez gyorsan változik, egy hét alatt akár fél órával is korábbra kerülhet a napnyugta.

Első héten végig 25°C körül volt a hőmérséklet, úgyhogy fürödtünk is a folyóban, nem is egyszer. Ahhoz képest, hogy a sarkkörnél voltunk a folyó nem is volt túl hideg, sokkal hidegebbre számítottam. A második héttől jelentősen lehűlt a levegő, eső is elég gyakran esett. Augusztus vége felé már kesztyűt kellett vennem, mert biciklin reggelente jól jött, ugyanis volt olyan reggel, amikor 8°C volt, de persze nem ez volt a jellemző, és napközben jóval melegebb lett.

Étkezés

Az egyetem éttermében diákkedvezménytel kaptunk ebédet, ez 2,6€ volt, ami tartalmazott salátát, kenyeret, vajat, köretet illetve húst. Mindenből mindenki annyit szedhetett, amennyit akart, csak a hús mennyisége volt korlátozva, illetve az italé, de vízből akármennyit lehet inni. Én igyekeztem minél többet enni, hogy minél kevesebbet kelljen később ennem. Sajnos az ebéd elég korán volt, 11 és 12 között volt ebédszünet, ez főleg az első hét elején volt nagyon korai, amikor még nem sikerült teljesen átállnom az egy órás időeltolódásra. Az egyetemi étkezőben egyébként lehetőség van süteményre, kávéra, extra húsrá, de elég borsos ára van. A köret általában krumpli, de mindig van választék. A főtt krumpli nagyon ízetlen, a sült krumplinak jó íze volt, de ha jól emlékszem, az csak egyszer volt.

A boltokban minden nagyon drága, egy pár nap után rájöttem, hogy inkább meg sem próbálom forintra átszámolni amit vásárolok, sőt az euróban megadott árakat sem nagyon jegyeztem meg, inkább egyszerűen csak mindig mindenből igyekeztem a legolcsóbbat venni, és csak annyit, amennyi feltétlenül szükséges. Például 450g kenyér 1€, de ez a legolcsóbb.

Közlekedés a városban

A városban buszközlekedés van, de a buszok ritkán járnak, és drágák, én egyszer sem vettem igénybe. Mindenki kerékpárral közlekedik, ezért célszerű egyet beszerezni. Első hétfőn a tutorok a város bemutatása közben mutattak egy kerékpárboltot is, de ott nem érdemes kerékpárt venni, mert drága, és ha visszaviszed csak 20%-át adják vissza. Viszont a Tuhat-Toriban, a Harrikatu 2-ben az első nap felvásároltuk az összes biciklit, itt ugyanis olcsóbbak voltak, és ha visszaviszi az ember, akkor az 50%-át visszaadják. Természetesen egyből elkezdtek feltölteni a állományt, de időbe telt. A legolcsóbb kerékpár 30€ volt, de 60€-s sem volt ritka. Az enyémet 45€-ért sikerült megvennem. Érdemes tudni, hogy igen kevés a mountain bike, inkább hagyományos biciklik vannak, de általában váltóval felszerelve. Nem ritka az agyváltós kerékpár sem, tehát ha egy egyszerű bicikli nagyon drágának tűnik, érdemes jobban megnézni, hátha agyváltós. Nekem egy versenybiciklit sikerült vennem, melyet magammal hoztam Kuopióba. (Vonaton a kerékpárszállítás távolságtól és átszállásoktól függetlenül 9€.) Jó tudni, hogy a másik város mennyire fekszik dombos vidéken, ugyanis ez a bicikli Rovaniemiben még jó volt, de Kuopióban van olyan emelkedő, ahol jó lenne kisebb sebességi fokozat. Továbbá érdemes megnézni, hogy milyen gumi van a biciklin, én láttam, hogy ócska, de úgy voltam vele, hogy öt hónap alatt úgyis kell cserélni, ha használni akarom. Az első gumim két hétig bírta, majd mivel már nem volt lehetőségem körülnézni, hogy hol mennyibe kerül az új, a Prismában (mivel onnan hazafelé lett teljesen ócska) kellett 17€-ért vennem (belső 5€). Amiket nem hoztam magammal, azok a szerszámok és a pumpa. Pumpát sikerült 2€-ért venni, de a szerszámok nagyon sokba kerülnek, szerencsére volt, aki hozott.

Internet használat

A Kuntotiében nem mindenhol van internet, általában 3-ban van, és az 5-ben nincs, de ez nem mindig igaz. A 3-ban egyébként csak azok laktak, akik egész szemeszterre maradtak. Volt, aki vett mobilinternetet, a modem egyszeri 20€, majd heti 7€ az internet. Én a leveleimet, meg kisebb dolgokat megnéztem az egyetemen, ha meg valami nagyobb dologhoz kellett az internet, vagy kellett a saját számítógémem, akkor bekéredzkedtem valakihez, akinek volt internete. Az egyetemen egyébként van vezeték nélküli internet is, de én egyszer sem használtam, mert nem akartam a notebookot cipelni.

Készpénz- és kártyahasználat

Én a kártyás fizetést részesítettem előnyben, egyrészt, mert akkor nem kell pénzt kivennem bank automatából, másrészt meg azért, mert nagyon nem szeretem az Euro érméket, mert nagyon egyformák az euro centek. Egyébként kártyával mindenhol lehet fizetni, az iskolai ebédlőben, a pubban, sőt még a „semmi közepén” lévő rénszarvasfarmon is az ajándéktárgyakért. Kiutazásom előtt csináltattam dombornyomott MasterCard-ot, mert csak nem dombornyomott Visa Electronom volt, és azt hallottam, hogy az nem használható mindenhol. Kártyával csak két helyen volt problémám, az egyik a McDonald's, ott egyik kártyámat sem fogadták el, míg a másik helyen a MasterCard-dal nem bírtam fizetni, a Visa Electron működött.

Vizsga, értékelés

A vizsga nem volt túl bonyolult, csak olyan feladatok voltak, amiket korábban már gyakoroltunk, például megadott mondatot tagadó formába átírni (ez nem annyira egyszerű, mint magyarul) vagy megadott szavakból mondatot alkotni, mondatot kiegészíteni a megadott szó megfelelő alakjával. Volt egy szövegértési feladat, amit az egyik tanár olvasott fel, ez talán nem volt olyan nagyon egyszerű, illetve volt egy képleírás, amihez a szókinccset az utolsó napokban kellene megszerezni, nekem, sajnos, ez hiányzott. Az írásbeli rész után volt egy rövid interjú, nagyon egyszerű kérdésekkel.

Javaslatok a később kiutazó diákoknak

Ha valaki augusztusban utazik Finnországba öt hónap időtartamra, akkor mindenképpen kell magával vinnie meleg ruhát, de a nagy melegre is fel kell készülni. Tudom, hogy a nyakabát meg a téli bakancs nehéz és sok helyet foglal, de én a következőképpen utaztam a repülőn. Azt már mondtam, hogy a feladott poggyászom valamivel nehezebb volt a lehetségesnél, és megúsztam pótdíjfizetés nélkül, de természetesen a kézipoggyászom is jóval nehezebb volt, azt meg nem mérik le. Direkt erre a célra vettem egy övtáskát, ami 1,5kg volt a repülőút alatt, továbbá a fényképezőgép is a nyakamban volt. A télikabátot a repülőn kézben vittem, egy páran furcsán néztek rám, főleg a Budapest-München gépen, de nem foglalkoztam vele. A bakancsot Ferihegyen felvettem, majd Helsinkiben a repülőtéren sportcipőre cseréltem, a bakancs pedig bekerült az addig a bőröndömben pihenő hátizsákomba a kabát mellé. Finn SIM-kártya 6,7€, melyből 6€ lebeszélhető. A percdíjak és az SMS díjak pedig igen kedvezőek. Javaslom mindenkinek, hogy menjen Rovaniemi-be, ne ijedjen meg a távolságtól, nagyon szép város, az EILC pedig jól szervezett, programokkal teli.